

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 8. Refutatum impudens & impium mendacium Petri Criniti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

ἡμεῖς οὐκ ἀποφασίζομεν, αἰτίαν φιλίας, ὡς περὶ σοφισμῶν
 ἡμεῖς οὐκ ἀποφασίζομεν. Sed nō dubito, quin hæc quo-
 que habuerit in scidis & aduersariis suis: in quibus
 iam pridem notauerat quicquid alij aut iam dixerant,
 aut quandoque dicturi erant.

Illustratus locus Tibulli. CAP. VII.

DISTICHON est Tibulli ad amicam:

Tunc veniam subito, nec quisquam nuntiet ante:

Sed videar celo missus adesse tibi.

Cuius priorem partem interpretati sunt alij ex Plu-
 tarcho, eam videlicet Romanorum fuisse consuetu-
 dinem, ut domum ex peregrinatione redituri, præmit-
 terent, qui vxoribus nuntiarent ipsos aduentare, siue
 ut ille se diligentius ad viros decenter excipiendos
 prepararent: siue ne viri tamquam de illarum pudici-
 tia dubitantes, subito eas opprimere velle viderentur:
 siue, ut quidam alij dixerunt, ne repentina vis gaudij
 ex subito virorum adpectu eas grauiore aliquo in-
 commodo adficeret. Sed ad posteriorem versum ne-
 que adhuc, quod sciam, quidquam notauit, quo is illu-
 strer fieret. Sciendum igitur est, fuisse illud vulgare
 loquendi genus, ut celo missos dicerent, quos inopi-
 natio viderent. Neque mihi hoc credi postulo, sed gra-
 ti & erudito scriptori Minucio Felici, qui ita scribit
 in Octauio: *In hodiernum, inopinatio visus, celo missos,
 ignobiles & ignotos, terre filios nominamus.*

Refutatum impudens & impium mendacium Petri
 Criniti. CAP. VIII.

Petrus Crinitus Florentinus patrum nostrorum
 memoria libros aliquot scripsit De honesta disci-
 plina: de quibus in vniuersum quid sentiam, non ha-
 beto necesse dicere. Illud quidem certè negari non po-
 test, multa

Minucii
 Lectio
 III
 25

test, multa in eis vulgaria pro reconditis, falsa pro
 ris, noua pro veteribus legi, quale est turpissimum
 lud & impudentissimum, vt ipse vocat, Senatus con-
 sultum, ex quo concinnauit caput octauum libri
 decimi: quod nemo, nisi planè obesa natis, non lib-
 rim animaduertit, nihil prorsus redolere antiquitatis
 sed aut ab ipso Crinito confectum esse, aut, quod con-
 dibilius est, à nebulone aliquo, qui ipsi Crinito illud
 re voluerit. At hoc quidem non magni momenti est
 nisi quòd talia indigna certè erant, quæ referrentur
 eos libros, quorum inscriptio honestam disciplinam
 polliceretur. Illud grauius & acriori reprehensio-
 dignum, quòd veritus non est optimo & religiosissimo
 mo imperatori Theodosio violatæ Religionis crimen
 adfingere. Eorum libri noni cap. 9. tradit Valentinus
 & Theodosium Augustos ita scribere ad Eudoxium
 præfectum prætorio; & si ipse quidem Eudoxius
 non nominat: *Cum sit nobis cura diligens in rebus omni-
 bus superni numinis religionem tueri: Signum Salutaris
 CHRISTI nemini quidem concedimus, coloribus, Lapide
 aliâue materia fingere, insculpere, aut pingere. Sed quæ
 tamque reperitur, tolli iubemus, grâuisima pena eos no-
 tando, qui contrarium decretis nostris & imperio quic-
 quam tentauerint.* Atque id refert se ait ex libris Au-
 gustalibus: ita enim, inepta quadam ostentatione, Co-
 dicem Iustinianæum vocat, nolens eum vilitate nomi-
 ne appellare, vt reconditos aliquos libros tractare ve-
 deretur. Sed profectò dignus fuit, qui falsi præna pro-
 ãteretur, ausus sanctissimæ Constitutionis verba cor-
 rumpere, & eam ad impietatem detorquere. Ita enim
 legitur in Codicis Iusticiani libro primo, titulo octa-
 uo: *Impp. Theod. & Valent. A. A. Eudoxio PP. Cum sit no-
 bis cura diligens, per omnia superni numinis religionem*

Signū saluatoris CHRISTI nemini licere vel in
 silice, vel in marmaribus hūni positis insculpere
 vel pingere, sed quodcumque reperitur, tolli: grauisimā pœ-
 na multando eo, qui contrarium statutis nostris tentauerit,
 specialiter imperamus. Dat. xij. Kal. Iun. Hierio & Ardabu-
 no Coss. Ac ne quis fortasse putet, aliam veterū libro-
 rum scripturam fuisse: habeo ipse Codicem scriptum
 annos ab hinc ferè sexcentos, in quo planè eodē mo-
 do, et in vulgatis, legitur. Licuerit fortasse Crinito in
 ludicris ac leuibus leges ac Senatusconsulta
 infringere: certè in re ad cultum diuini numinis per-
 tinentē, impetatoris commemorabili pietate ac reli-
 gione præditi constitutio corrumpenda non fuit.

Puerorum lusus quibus maximi momenti negotia præ-
 significata sunt. CAP. IX.

SOLENT pueri interdum colludentes imitari ea
 quæ maximè seria sunt; neque rarè animaduer-
 sum est, eorum ludicris quandam futuræ sortis ac
 conditionis significationem contineri. Romulus cer-
 te, cum adhuc ignatus suæ originis inter pastores
 educaretur, rex ab illis per ludum creatus, & per eam
 occasionem ad magnum patrum perductus, puerilis
 simplicitatis præsignationem re ac factis comprobauit.
 Quod ipsum & de Cyro aliisq; proditum nouimus.
 Sed & L. Septimium Seuerum, qui postea Romano
 imperio præfuit, tradit Spartianus, cum adhuc pue-
 nus esset, nullum alium ludum inter pueros exer-
 cuisse, nisi ad iudices: cum ipse prælatis fascibus ac
 securibus, ordine puerorum circumstante, sederet ac
 iudicaret. Quod autem his omnibus multo maius
 præstantius est, sanctissimo viro Athanasio sum-
 mus ordo in Ecclesia Dei puerili quodam ludo præ-
 significa-

Micretii
 Lektionen
 III
 28